

STAR WARS®

KLOONIEN HYÖKKÄYS

TAMMI

R. A. SALVATORE

STAR WARS™

KLOONIEN
HYÖKKÄYS

Episodi II

TAMMI · HELSINKI

© & TM Lucasfilm Ltd.
All rights reserved
Suomenkielinen laitos: Tammi, 2021
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

Englanninkielisestä alkuteoksesta *Star Wars Episode II – Attack of the Clones*
suomentanut Ilkka Äärelä.
Julkaistu ensimmäisen kerran suomeksi 2002 WSOY:n kustantamana.
Suomennos tarkistettu 2021, Tammi.

ISBN 978-952-04-3086-3
Painettu EU:ssa

KAUAN SITTEN KAUKAISESSA GALAKSISSA...

Esinäytös

Hän tutki edessään avautuvaa näkymää. Se oli niin tyyni ja rauhallinen ja... normaali.

Se kuului siihen elämään, jota hän oli aina halunnut, perheenjäsenten ja ystävien kokoontuminen – hän tiesi noiden ihmisten olevan perhettä ja ystäviä, vaikka ainoa, jonka hän tunnistikin, oli hänen rakas äitinsä.

Tällaista elämän olisi kuulunut olla. Lämpö ja rakkaus, nauru ja rauhaisat hetket. Tällaisesta hän oli aina unelmoinut, tätä rukoillut. Ystävälliset, kutsuvat hymyt. Miellyttävä jutustelu. Lempeät taputukset olkapäälle.

Ja ennen kaikkea rakkaan äidin hymy, äidin, joka oli nyt onnellinen ja vapaa. Katsoessaan äitiä hän tiesi kaiken tämän ja muutakin, hän näki miten ylpeä äiti oli hänestä ja miten ilontäyteistä äidin elämästä oli tullut.

Äiti liikkui hänen edessään kasvot säteillen, ojensi kätensä silittääkseen hänen poskeaan. Äidin hymy kirkastui ja leveni sitten lisää.

Se leveni liikaa.

Hetken hän luuli liioiteltua ilmettä osoitukseksi tavallisen rajat ylittävästä rakkaudesta, mutta hymy leveni yhä lisää ja kasvot venyivät ja vääristyivät kummallisesti.

Äiti näytti liikkuvan kuin hidastetussa kuvatallenteessa. Samoin tekivät muutkin, aivan kuin heidän raajansa olisivat muuttuneet raskaiksi.

Ei raskaiksi, hän tajusi samalla kun hänen sisällään läikehtivä lämpö alkoi polttaa. Näytti siltä kuin nämä ystävät ja äiti olisivat muuttumassa jäykiksi ja patsasmaisiksi, kuin he eivät kohta enää olisi eläviä ja hengittäviä ihmisiä. Hän tuijotti tuota hymyn irvikuvaa, venyneitä kasvoja, ja näki tuskan, kristallinkirkkaan kivun sen takana.

Hän yritti huutaa, kysyä mitä äiti halusi hänen tekevän, miten hän voisi auttaa.

Äidin kasvot väänntyivät yhä oudommin ja veri valui silmistä. Iho kiteytyi, siitä tuli miltei läpinäkyvää, kuin lasia.

Lasia! Äiti oli lasia! Valo kiilteli hänen kiteisillä päätteillään, veri valui pitkin sileää pintaa. Ja äidin ilme, alistunut ja anteesipyyttävä ilme, joka tuntui sanovan, että äiti oli pettänyt hänet ja hän äidin, oli kuin terävä piikki suoraan avuttoman katsojan sydämeen.

Hän yritti kurkottaa äitiä kohti, yritti pelastaa tämän.

Lasiin alkoi ilmestyä säröjä. Hän kuuli rasahtelun, kun juovat pitenivät.

Hän huusi yhä uudestaan, yritti epätoivoisesti ylettää äitiin. Sitten hän muisti Voiman ja lähetti ajatuksensa eteenpäin koko tahdonvoimallaan, tavoitteli äitiä kaikella energiallaan.

Mutta samassa äiti pirstoutui sirpaleiksi.

Jedipadawan ponkaisi istuma-asentoon punkassaan tähtialuksessa, silmät laajenneina, hikeä otsalla ja hengitys huohottavana.

Uni. Se oli vain uni.

Hän hoki sitä itsekseen yrittäessään rauhoittua taas ma kuulle. Se oli vain unta.

Vai oliko?

Hänhän pystyi näkemään asioita ennalta.

”Ansiön!” kuului huuto aluksen keulasta, mestarin tuttu ääni.

Hän tiesi, että hänen oli karkotettava uni mielestään ja keskityttävä käsillä oleviin asioihin, uuteen tehtävään, jonka hän

ja mestari olivat saaneet, mutta se oli helpommin sanottu kuin tehty.

Sillä hän näki äitinsä taas, näki miten äidin ruumis jäähmettyi, kiteytyi, räjähti sitten miljooniksi pieniksi sirpaleiksi.

Hän katsoi keulan suuntaan ja näki mielessään mestarin istumassa ohjaimissa, mietti, pitäisikö hänen kertoa kaikki jeditille ja pystyisikö tämä auttamaan häntä. Se ajatus kuitenkin huuhtoutui pois yhtä nopeasti kuin oli tullutkin. Hänen mestarinensa, Obi-Wan Kenobi, ei kykenisi häntä auttamaan. Heillä oli liikaa ajateltavaa, hänen koulutuksensa ja kaikenkarvaiset pikku komennukset, kuten tämä rajakiista, joka oli tuonut heidät niin kauas Coruscantista.

Padawan halusi palata Coruscantiin niin pian kuin suinkin. Hän tarvitsi opastusta, mutta ei sitä, jota sai Obi-Wanilta.

Hän halusi keskustella taas ylikansleri Palpatine kanssa, kuulla miehen rohkaisevia sanoja. Palpatine oli ollut hänestä kovin kiinnostunut kuluneiden kymmenen vuoden aikana ja pitänyt huolen, että sai aina tilaisuuden tavata hänet, kun hän ja Obi-Wan olivat Coruscantissa.

Se lohdutti padawania suuresti juuri nyt, kun painajainen oli vielä elävänä hänen ajatuksissaan. Sillä ylikansleri, koko Tasavallan viisas johtaja, oli luvannut, että hänen mahtinsa kasvaisi vielä ennennäkemättömiin mittoihin, että hänestä tulisi poikkeuksellisen väkevä jopa jedien mittapuulla.

Ehkä siinä oli vastaus. Ehkä mahtavin kaikista jedeistä, mahtavista mahtavin, pystyisi vahvistamaan hauraan lasin.

”Anxion”, kuului uudestaan ohjaamosta. ”Anakin, alahan tulla!”

I

Shmi Skywalker Lars seisoj kosteusfarmin maiden rajamerkinä toimivan hiekkavallin reunalla, toinen jalka sen laella polvesta koukistettuna. Keski-ikäinen nainen, jonka tumma tukka oli jo hiukan harmaantunut ja kasvot kuluneet ja väsyneet, nojasi toisella kädellään koukistettuun polveen ja katseli Tatoonien kylmäkirpeellä yötaivaalla loistavia tähtiä. Häntä ympäröivää maisemaa eivät rikkoneet terävät särmät, vaan joka puolella oli vain pyöreän kumpuilevia hiekkadyynejä kuten kaikkialla tällä planeetalla, joka oli pelkkää loputonta hiekkamerta. Jostain kaukaa kantautui jonkin eläimen huokaisu, valittava ääni, joka kosketti Shmin sisintä tänä yönä.

Tänä tärkeänä yönä.

Hänen poikansa Anakin, hänen rakas Aninsa, täytti tänä yönä kaksikymmentä, ja vaikkei Shmi ollut nähnyt kallisarvoista lastaan kymmeneen vuoteen, hän muisti joka vuosi Anin syntymäpäivän. Miten Anin olikaan täytynyt muuttua! Miten hän olikaan kasvanut, vahvistunut, millaiset jedikyvyt hänellä täytyikään jo olla! Shmi oli elänyt koko ikänsä ankean Tatoonien yhdessä pienessä kolkassa ja tiesi, ettei pystynyt edes kuvittelemaan ihmeitä, joita hänen poikansa oli nähnyt tuolla tähdissä matkatessaan, planeetoilla, jotka olivat niin erilaisia kuin tämä; planeetoilla, joilla värit olivat kirkkaita ja vedet täyttivät kokonaisia laaksoja.

Haikea hymy ilmestyi Shmin edelleen kauniille kasvoille, kun hän muisti kaukaisen ajan, jolloin hän ja Anakin olivat vielä olleet Watton orjia. Anakin kujeineen ja unelmineen, hänen itsenäinen ja rohkea poikansa, oli aina käynyt sen kurjan toydarialaisen romukauppiaan hermoille. Ja vaikkei orjan elämä ollutkaan helppoa, heillä oli ollut onnellisiakin hetkiä. He olivat syöneet ja eläneet vaatimattomasti ja Watton valitus ja komentelu oli ollut loputonta, mutta hän oli ollut Anin, rakkaan poikansa kanssa.

”Tulisit jo sisään”, kuului hiljainen ääni Shmin takaa.

Shmin hymy vain leveni, kun hän kääntyi katsomaan poikapultaan Owen Larsia, joka kapusi vallille hänen luokseen. Owen oli vankkarakenteinen, suurin piirtein Anakinin ikäinen poika, jolla oli lyhyt, ruskea, hieman pystyssä sojottava tukka ja leveät kasvot, jotka eivät kyenneet salaamaan mitään, mitä hänen sydämessään liikkui.

Shmi pörrötti Owenin tukkaa, kun tämä tuli hänen viereensä, ja poika vastasi panemalla kätensä hänen hartoidensa ympäri ja antamalla suukon hänen poskelleen.

”Eikö tullut tähtialuksia tänä yönä, äiti?” Owen kysyi hyväntahtoisesti. Hän tiesi, miksi Shmi oli tullut tänne, miksi hänen äitipuolensa nousi tälle vallille niin usein yön hiljaisuudessa.

Shmi kohotti kättään ja siveli hellästi Owenin kasvoja hymyillen samalla. Hän rakasti tätä nuorta miestä yhtä paljon kuin omaa poikaansa, ja Owen oli ollut niin hyvä hänelle ja aina ymmärtänyt, millainen aukko hänen sisälleen oli jäänyt. Tuomitsematta ja mustasukkaisuutta tuntematta Owen oli aina hyväksynyt Shmin tuskan ja tarjonnut hänelle olkapään, johon nojata.

”Ei tähtialuksia tänä yönä”, Shmi vastasi ja katsahti taas tähtimattoon. ”Anakinilla on varmasti paljon puuhaa pelastaessaan galaksia tai jahdatessaan salakuljettajia ja lainsuojattomia. Sehän on nykyään hänen työtään.”

”Sittenpä voin nukkua yöni paremmin tästä lähtien”, Owen vastasi virnistäen.

Vaikka Shmi laski leikkiä, hän tiesi, että hänen puheessaan oli hieman perääkin. Anakin oli poikkeuksellinen lapsi, normaalit rajat rikkova – jopa jediksi, kuten Shmi uskoi. Anakin oli aina ollut päättä pitempi muita. Ei fyysisesti – fyysisesti Shmi muisti hänet vain pienenä hymyilevänä poikana, jolla oli utelias katse ja hiekanvaaleat hiukset. Mutta Ani osasi asioita, ja miten hän osasikaan. Vaikka hän oli ollut vasta lapsi, hän oli jo ajanut raketturekiä ja lyönyt kilpailuissa koko Tatooinen parhaita ajajia. Hänestä oli tullut ensimmäinen ihminen, joka oli koskaan voittanut raketturekikisan, vaikka oli ollut silloin vasta yhdeksänvuotias! Ja sen hän oli tehnyt kilpurilla, joka, kuten Shmi muisti yhä leveämmin hymyillen, oli rakennettu Watton romuvarastosta otetuista osista.

Mutta sellainen Anakin oli, sillä hän ei ollut kuten toiset lapset eikä edes kuten aikuiset. Anakin ”näki” tapahtumat ennalta, aivan kuin hän olisi ollut niin täydellisesti virittynyt ympäröivän maailman aaltopituudelle, että ymmärsi vaistomaisesti kaikkien tapahtumaketjujen loogisen lopputuloksen. Hän vaistosi esimerkiksi usein jonkin ongelman kilpurissaan ennen kuin se ehti tulla ilmi kohtalokkain seurauksin. Anakin oli usein väittänyt aistivansa lähestyvät esteet millä tahansa radalla ennen kuin näki niitä. Se oli hänen ainutlaatuinen ominaisuutensa, ja sen takia Tatooineen tulleet jedit olivat tunnistaneet pojan erikoislaadun, vapauttaneet hänet Watton orjuudesta ja ottaneet hänet mukaansa huolehtiakseen hänet ja opettaakseen häntä.

”Minun oli pakko päästää hänet”, Shmi sanoi hiljaa. ”Enhän voinut pakottaa häntä jäämään kanssani orjan elämään.”

”Tiedän”, Owen vastasi.

”Enkä olisi voinut pitää häntä luonani edes vaikka olisimme olleet vapaita”, Shmi jatkoi ja katsoi Oweniin niin kuin hänen omat sanansa olisivat tulleet hänelle yllätyksenä. ”Anilla

on niin paljon annettavaa galaksille. Hänen lahjojaan ei voinut vangita Tatooineen. Hän kuuluu tuonne, missä hän saa lentää tähdeltä tähdelle ja pelastaa planeettoja. Hän oli syntynyt jediksi, syntynyt antamaan enemmän niin monille.”

”Siksi minä nukunkin yöni paremmin”, Owen tokaisi, ja katsoessaan häneen Shmi näki hänen hymyilevän entistä huvittuneempana.

”Sinähän kiusaat minua!” Shmi sanoi ja läiskäisi poikapuoltaan hartiaan. Owen tyytyi kohauttamaan olkapäitään.

Shmi vakavoitui taas. ”Ani halusi lähteä”, hän jatkoi; Owen oli kuullut samat asiat ennenkin, asiat, jotka Shmi oli toistanut hiljaa mielessään joka yö kymmenen vuoden ajan. ”Hänen unelmansa oli lentää tähtiin, nähdä galaksin jokainen maailma, tehdä suuria tekoja. Hän syntyi orjaksi, mutta ei olemaan orjana. Ei minun Anini. Ei minun Anini.”

Owen puristi häntä olkapäästä. ”Teit aivan oikein. Anakinina minä olisin kiitollinen sinulle. Ymmärtäisin, että tekosi oli minun parhaakseni. Sitä suurempaa rakkautta ei voi olla, äiti.”

Shmi silitti taas poikapuolensa poskea ja onnistui hymyilemään apeasti.

”Tule nyt sisään, äiti”, Owen sanoi ja otti Shmitä kädestä. ”Täällä on vaarallista.”

Shmi nyökkäsi eikä aluksi vastustellut, kun Owen lähti luotsaamaan häntä rakennuksia kohti. Yhtäkkiä hän kuitenkin pysähtyi ja tuijotti poikapuoltaan, kun tämä kääntyi häneen päin. ”Tuolla on vielä vaarallisempaa”, hän henkäisi ääni sortuen. Hän katsoi taas avaralle taivaalle selvästi pelokas ilme kasvoillaan. ”Mitä jos hänelle on käynyt huonosti? Mitä jos hän onkin kuollut?”

”On parempi kuolla unelmiaan etsiessä kuin elää ilman toivoa”, Owen vastasi, mutta vaisusti.

Shmi katsoi häneen ja hymyili taas. Owen oli isänsä tavoin niin tiukasti jalat maassa pitävää tyyppiä kuin kukaan mies

voi olla. Shmi ymmärsi, että poika oli sanonut noin vain hänen takiaan, ja siksi se olikin niin kiltisti tehty.

Hän ei enää jarrutellut, kun Owen lähti taas viemään häntä sisään Cliegg Larsin, hänen aviomiehensä ja Owenin isän, vaatimattomaan asumukseen.

Hän oli tehnyt oikein poikansa suhteen, Shmi vakuutti itselleen joka askeleella. He olivat olleet orjia, ja jedien tarjous oli ainoa keino päästä vapauteen. Miten hän olisi voinut pakkottaa Anakinin jäämään Tatooineen, kun itse jediritarit tarjosivat pojalle mahdollisuutta toteuttaa kaikki unelmansa?

Tietenkään Shmi ei ollut tuolloin vielä tiennyt, että hän tapaisi Cliegg Larsin eräänä kauniina päivänä Mos Espassa ja että kosteusviljelijä rakastuisi häneen, ostaisi hänet Wattolta, vapauttaisi hänet ja vasta sitten pyytäisi häntä vapaana naisena naimisiin kanssaan. Olisiko hän päästänyt Anakinin, jos olisi tiennyt, miten hänen elämänsä muuttuisi vain vähän Anin lähdön jälkeen?

Eikö hänen elämänsä olisi parempaa, paljon täydempää, jos Anakin olisi hänen rinnallaan?

Shmi hymyili ajatukselle. Ei, hän tiesi, että olisi päästänyt Anakinin menemään, vaikka olisi aavistanutkin tulossa olevat muutokset. Muutokset hänelle, ei Anakinille. Anin paikka oli tuolla, tähtitaivaalla. Shmi tiesi sen kyllä.

Shmi pudisti päätään häkeltyneenä kaikesta, monista yllättävistä mutkista hänen elämänsä ja Anakinin elämän polulla. Jälkikäteenkin ajatellen nykytilanne saattoi olla paras mahdollinen vaihtoehto heille molemmille.

Siitä huolimatta hänen sisällään oli syvä ja tyhjä aukko.

KAUAN SITTEN KAUKAISessa GALAKSISSA...

Matka Star Wars -saagan alkulähteille jatkuu! Pimeän voimat ovat vahvistuneet, synkät pilvet kerääntyvät Tasavallan taivaalle ja kaikkialla väijyy sodan uhka.

Jedimestari Obi-Wan Kenobin oppilas Anakin Skywalker on varttunut nuoreksi mieheksi. Huimapäisen nuorukaisen levoton veri kuohuu, kun hän poliittisen salamurhayrityksen myötä kohtaa kauaskantoisin seurauksin ystävän vuosikymmenen takaa, Naboon senaattori Padmé Amidalan. Samaan aikaan jedien tietämättä tuhannet soturit valmistautuvat taisteluun... Saako rakkaus Anakinin astumaan syrjään jedin polulta? Entä miten käy Tasavallan, kun pimeän voimien nousu horjuttaa jopa jedimestareiden asemaa?

Kirja perustuu George Lucasin luomaan legendaariseen Star Wars -avaruusopperasaagaan ja vuonna 2002 ensi-iltansa saaneen elokuvan *Tähtien sota: Episodi II – Kloonien hyökkäys* käsikirjoitukseen, jonka ovat luoneet George Lucas ja Jonathan Hales.

